

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ

ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ
ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ
ΣΥΝΤΕΛΕΙΕΣ

ΙΚΑΡΟΣ

ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ
ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΕΣ

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Ανήλικης νυκτός παρίστιον δέρμα
Γαβριηλίδης, 2003

Στη γλώσσα Του
Γαβριηλίδης, 2005

Curriculum Vitae
Μελάνι, 2006

Εισπνοές
Ίκαρος, 2009

Εκπνοές
Ίκαρος, 2014

Διάλυσες
Ίκαρος, 2017

Το φεγγάρι μπαίνει απ' όλα τα παράθυρα
Ίκαρος, 2017 (εκτός εμπορίου)

Αυτός, ο κάτω ουρανός
Ίκαρος, 2019
Κρατικό Βραβείο Ποίησης 2020

σῶμα
Ίκαρος, 2023

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ

ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ
ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΕΣ

ΠΡΟΜΕΤΩΠΙΔΑ
ΛΗΔΑ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΚΑΡΟΣ

Είδα τον Λόγο να γίνεται Σάρκα.¹

Hart Crane

*Είναι βαρύ και δύσκολο, δε μου φτάνουν οι ζωντανοί
πρώτα γιατί δε μιλούν, κι ύστερα
γιατί πρέπει να ρωτήσω τους νεκρούς
για να μπορέσω να προχωρήσω παρακάτω.
Αλλιώς δε γίνεται (...)*

Γιώργος Σεφέρης

Proem

Let us go then you and I²
Not much used to you
without you am I³

Συμβαίνει·
τους ενταφιάζουμε — όλους
όσο πιο βαθιά μπορούμε·
έπειτα προσπαθούμε
ν' αγαπήσουμε κι άλλους
λέγοντας το ίδιο βολικό ψέμα:
πως είναι
η μόνη μας αγάπη.

Στα μισά της ζωής⁴
βγαίνοντας από το βόρειο δάσος⁵
ονόμασα αγάπη Αυτόν —
που υπήρξε πριν απ' όλα
αμέτρητες φορές.

Διαβάζοντας Τ.Σ. Έλιοτ
κατάλαβα:
πριν υπάρξει ο χρόνος
υπήρχε η ρωγμή
και πριν τη ρωγμή
η αναμονή της.

Με τέτοια —
άνθρωποι σαν κι εμένα
αποδεχόμενοι τη σιωπή
ησυχάζουν·
επισκέπτονται σπανίως
το μνήμα της αγάπης
και γερνούν
δίχως τελετές απελπισίας.

Καταλαβαίνουν —
όσοι αναδύθηκαν
κι όσοι ακολουθούν
δεν θυμούνται το πέρασμα.

Μόνο κουβαλούν
τον ίλιγγο της πρώτης λέξης
που γράφτηκε στην παλάμη τους
πριν αποκτήσουν δάχτυλα —
αγγίζοντας.

Και τ' όνειρο
τους επιστρέφει εκεί
στην άκτιστη σιωπή
όπου όλα
έχουν ήδη ξαναγίνει.

Κι είναι
αν όχι το ίδιο —

ένα μνήμα παρόμοιο·
δίχως όνομα
τέλος
κι αρχή —

η αναλαμπή ενός Θεού
που δεν θυμάται
αν υπήρξε ποτέ —

η πρώτη λέξη
αγγίζοντας το δέρμα
σβήνοντας την αρχή.